

Οι Άγιοι Ονησιφόρος και Πορφύριος οι Μάρτυρες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Άγιος Ονησιφόρος

Ο όσιος Ευθύμιος ήταν θείος του οσίου Νεοφύτου. Ο Ευθύμιος λοιπόν, που καταγόταν από την Κωνσταντινούπολη, ήταν γνώριμος και φίλος του Αγίου Αθανασίου ηγούμενου της Μεγίστης Λαύρας. Στην αρχή οικοδόμησε Μονύδριο στο όνομα του Αγίου Νικολάου, αλλά πειρατές το κατέστρεψαν και ο ίδιος μετά βίας σώθηκε. Τότε ήλθε στην τοποθεσία που σήμερα βρίσκεται η Μονή Δοχειαρίου και οικοδομεί πάλι Ναό στο όνομα του Αγίου Νικολάου. Κοντά δε στον ναό έκτισε και κελιά. Μετά από λίγο ήλθε και ο ανεψιός του, που τον έκειρε μοναχό και του εμπιστεύθηκε την ηγουμενεία της Μονής. Ο ίδιος, αφού πέρασε και το υπόλοιπο της ζωής του με ησυχία, απεβίωσε σε ηλικία 100 χρονών.

Ο δε ανεψιός του, Νεόφυτος, ήταν γιος δούκα στα χρόνια των βασιλέων Νικηφόρου Φωκά και Ιωάννη Τσιμισκή (963 – 976 μ.Χ.). Επειδή είχε το χάρισμα της σοφίας, τον αγαπούσαν όλοι και ο βασιλιάς τον έκανε πρώτο γραμματέα του. Επειδή όμως ο θείος του ήταν στο Άγιο Όρος και ηγούμενος στη Μονή Δοχειαρίου, αγάπησε να έλθει σ' αυτόν και να γίνει μοναχός. Αφού εγκατέλειψε τα εγκόσμια, ήλθε στη Μονή και αφιέρωσε όλα του τα χρήματα σ' αυτή. Πράγματι, έκτισε μεγαλύτερη εκκλησία, φρούριο στο Μοναστήρι για την ασφάλεια των μοναχών από τους

πειρατές και έγινε αργότερα Πρώτος του Αγίου Όρους. Μετά απ' αυτά παραιτήθηκε της ηγουμενίας και ήσυχα απεβίωσε.

Άγιος Ονησιφόρος

Σχίστηκαν οι σάρκες τους και πέθαναν βαπτισμένοι στα αίματά τους, κατά τον διωγμό του Διοκλητιανού. Και οι δυό υπηρετούσαν σε διάφορα φιλανθρωπικά έργα της Εκκλησίας. Συγχρόνως, ανήκαν στην ομάδα που ανίχνευε κατά την διάρκεια της νύκτας και ανεύρισκε σώματα μαρτύρων, που ρίχνονταν στις χαράδρες. Τα μάζευαν και τα παρέδιδαν να ταφούν με την αρμόζουσα τιμή.

Κάποτε, όμως, τους ανακάλυψαν και τους συνέλαβαν. Κατόπιν τους εξεβίασαν να αρνηθούν την πίστη τους. Αλλά εκείνοι έμειναν σταθεροί στην ομολογία της αγίας πίστης στον Χριστό, χωρίς να φοβηθούν τις απειλές και τα επικείμενα μαρτύρια. Τους έδεσαν, λοιπόν, πίσω από άγρια άλογα, τα οποία τους έσυραν με δυνατό καλπασμό, μέσα από αγκάθια και πέτρες. Όταν τα άλογα σταμάτησαν κουρασμένα, μετά από αρκετές ώρες δρόμου, τα σώματα των μαρτύρων βρέθηκαν διαμελισμένα, πνιγμένα στο αίμα. Και όπως αναφέρει η Αποκάλυψη, «είδον την γυναίκα μεθύουσας εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων Ιησού». Είδα δηλαδή την γυναίκα, που είναι η διεφθαρμένη ειδωλολατρική κοινωνία, να μεθάει από το αίμα των χριστιανών, που καταδίωκε, και από το αίμα των μαρτύρων του Ιησού. Άλλα ο Θεός «έκρινε την πόρνην... και εξεδίκασε το αίμα των δούλων αυτού εκ χειρός αυτής». Έπειτα, όμως, ο Θεός, έκρινε και καταδίκασε την πόρνη, τη νοητή Βαβυλώνα, και εκδικήθηκε το αίμα των δούλων του, που χύθηκε από τα χέρια της.

Απολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν όνησιν, ιχνηλατούντες, πορφυρίζοντα, ώφθητε κρίνα, Ονησιφόρε κλεινέ και Πορφύριε· όθεν ως άρμα του Λόγου χρυσήλατον, προς την ουράνιον νύσσαν ηλάσατε. Θείοι Μάρτυρες, Χριστώ τω Θεώ πρεσβεύσατε, δωρήσασθε ημίν το μέγα έλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Της Τριάδος πρόμαχοι τροπαιοφόροι, εν αθλήσει ώφθησαν, Ονησιφόρος ο σοφός, συν Πορφυρίω κραυγάζοντες· Χριστώ συμπάσχειν ζωής εστι πρόξενον.

Μεγαλυνάριον.

Όνησιν πηγάζει την αληθή, υμών η πρεσβεία, ώσπερ κρήνη υπερχειλής, τοις υμών αινούσιν, Ονησιφόρε Μάρτυς, μετά του Πορφυρίου, τα κατορθώματα.

Πηγές: anavaseis.blogspot.gr – saint.gr